

Nesime Yaycı

8 Mart 1963, Cuma günü İzmir'de dünyaya geldi. Başarılarla dolu geçen ilk ve orta öğrenimi sonrası, 1979 yılında derece ile kazandığı Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni 1985 yılında tamamladı. Mecburi hizmetini, Marmara Üniversitesi Mediko Sosyal Birimi ve sonrasında da Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Bölümü'nde yaptı.

1987 yılında, çalışmakta olduğu Genel Cerrahi Bölümü'ne tıpta uzmanlık öğrencisi olarak katıldı ve 1992 yılında bu eğitimini tamamlayarak Genel Cerrahi Uzmanı oldu. 1992 ve 1996 yılları arasında Kırşehir SSK ve İstanbul Özel Huzur Hastaneleri'nde çalıştı.

1996 yılında tıpta uzmanlık öğrencisi olarak girdiği Adli Tıp Kurumu Başkanlığı'nda 1998 yılında eğitimini tamamladıktan sonra Adli Tıp Uzmanı oldu. 2000 yılına kadar Adli Tıp Kurumu Başkanlığı 1. İhtisas Kurulu'nda Adli Tıp Uzmanı olarak çalıştı.

Aynı yıl Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı'nda Yardımcı Doçent olarak başladığı öğretim üyeliği yaşamına, 2006 yılında Doçent, 2012 yılında da Profesör ünvanı alarak devam etti.

Bu kısa özgeçmişin sonuna, Nesimemizi (zaman zaman, tamam şimdi yendik dediğimiz bir hastalık sonucunda) kaybettiğimizi yazmadım, yazamadım, yazmak istemiyorum! Nesime, biz dostlarının kalbinde. O bizden ayrılmadı.

Nesime'nin adını 1999 yılında Genel Cerrahi Uzmanı olarak çalıştığı dönemde duydum. Ancak, onu 2000 yılında Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı otopsi salonunda Zeki abinin (Prof.Dr. Zeki Sosyal) eğitim otopsi yaptığı bir günde tanıdım. Zeki abi otopsi yaparken karşısına, ona yardımcı olması için hep bir asistan alırdı. O anı o kadar net anımsıyorum ki! Bu sefer Zeki abinin karşısında kısa boylu, güler yüzlü, el becerisi iyi olan ve sorulan her soruya yanıt veren bir asistan vardı. Yanımdakine bu asistanın kim olduğunu sorunca "Nesime" dedi. İlk tanıştığınızda gözlerine bakıp, kendinizi yakın hissettiğiniz biri oldu mu? İşte o an ben bu duyguyu hissemiştim. O an, benim açımdan, belki de iyi bir dostluğun başlama anı idi...

Adli Tıp Kurumu'nda çalıştığı günlerde, genel tıbbi bilgisi yanında, cerrahi ve adli tıp bilgisini de doğru kullanarak, iyi bir 1. Kurul raportörlüğü yaptığını, çalıştığı yerdeki asistanlar ve diğer iş arkadaşlarından defalarca duydum. O süreçte katıldığı bilimsel toplantılarda, alanın diğer çalışanları ile bilgisini gönülden paylaşmasını izledim. Kurumda birlikte çalıştığı İbrahim (Prof.Dr. İbrahim Üzün), Müfit (Uzm.Dr. Müfit İris), Bora (Uzm.Dr. Bora Karaçam), Hasan (Uzm.Dr. Hasan Ağrıtmış) ve Mukadder abladan (Uzm.Dr. Mukadder Albayrak) (ilk anda aklıma gelenleri yazdım...) Nesime hakkında olumsuz tek bir söz duymadım. O derin tıp bilgisine sahip olmasının yanında, çalışkan, öğrenmeyi bilen, kötü günlerde herkesin yanında olan ve aklını paylaşan bir arkadaşıtı.

Yine bir gün, bu sefer bir arkadaşımızın nikah töreni için Beyoğlu Evlendirme Dairesi'ne Oğuz abi (Prof.Dr. Oğuz Polat) ile gittiğimizde onu gördüm. Nikah sırasında kısa bir sohbetimiz olmuştu. Nikah bitip, dışarıya çıkarken Oğuz abinin kulağına "Abi Nesime Marmara'ya gelir mi acaba?" dediğimi anımsıyorum. Nesime teklifimizi kabul ettikten sonra, 2000 yılında Bölümümüze Yardımcı Doçent kadrosuna atandı. Evet, artık Nesime Yaycı, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı'nda idi. Aynı odada, uzun yıllar sürecek derin dostluğumuz böylece başlamış oldu.

Marmara Üniversitesi Hastanesi'nde (Altunizade) çalıştığımız süre içinde, 1985 yılında bu Fakültenin ilk çalışanlarından biri olarak Nesime'nin, neredeyse tüm uzmanları ve öğretim üyelerini tanıyor oluşunu ve onlarla olan samimi arkadaşlık ve dostluğunu gördüm. Onun, çalıştığı her yerde arkadaşlık ve dostluk biriktirdiğinin en yakın tanığıyım.

Hastanemize yansıyan ve Adli Tıp alanını ilgilendiren konularda, Nesime'ye danışmak üzere kapımızı çalanlar içinde, doyurucu bilgi almadan bölümden ayrılan hiç olmadı. Sadece Adli Tıp alanında değil, diğer klinik dallarda da ısrarla bilimsel toplantılara katılması istenir, o da zevkle bilgisini paylaşırdı. Bilimsel çalışmalara hep bir ekip ruhu (sadece Marmara değil, diğer Kurumda çalışan uzman arkadaşlarla) ile devam etti. Yapmış olduğu onca bilimsel makale ve bildiri bunun bir göstergesidir. Tıp ve Hukuk Fakülteleri, Adalet Meslek Yüksek Okulu ile Tıpta Uzmanlık öğrencilerinin eğitiminde aktif olarak yer aldı, ondan ders dinlemenin zevki bir başka idi.

Üstkaynarca/Pendik'e taşındığımızda, yeniden yapılanan Adli Tıp Bölümü, yeni kurulan Çocuk Koruma Birimi'ni diğer kliniklerle birlikte yürütürken, Nesime'nin verdiği destek unutulmaz. Kuruluşu dahil, tüm aşamalarında hep birlikte (doktor, hemşire, psikolog ve sekreter) çalıştık. Bu süreç esnasında yakalandığı hastalığa rağmen, ne ev ne de iş yaşamını hiç aksatmadı. Bir gün bile yüzünden gülümsemesi eksilmedi...

"Apo (Abdurrahman Yayıncı) ile evlenmem, Elif ve Barış'ın doğması, yaşamımın en doğru tercihleri" derdi. Başarılı bir hekim ve öğretim üyesi olması yanında iyi bir eş ve anne olmasının da an be an tanığı idim. Gördüğüm en disiplinli ve en yumuşak anne idi. Ektiği tohumlar şimdi Elif ve Barış'ta yeşerdi. Onları her gördüğümde Nesime'nin verdiği emeğin karşılığını bulduğuna şahit oluyorum.

Başka ne diyebilirim ki! Canım arkadaşım! Sen ayrıca iyi bir terzi, aşçı ve gezgin idin. Asistanlar dahil hepimize öğrettiğin kolay çorba ve kek tarifleri yanında, gezdiğin yerleri bizlerle paylaşman hayatımıza renk kattı. Yapmış olduğun 15 günlük Hindistan gezisi sonrası bir Hint restoranında, geçirdiğin o güzel günleri, nasıl da bizlere ballandıra ballandıra fotoğraflar eşliğinde anlatmıştın, ağzına sağlık.

"Dünyada iyi ki iyi insanlar var" dediğinde, aklıma hep geldin ve geleceksin. Seni tanımış olmak beni hep mutlu edecek, hep dostum olarak kalacaksın. Mekanın cennet olsun...

Prof.Dr. Mehmet Akif İNANICI

Yardımcı Editör